

РЕШЕНИЕ

№ 2816

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3943** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на Д. П. С. срещу Заповед № 401/27.02.2013г. за отказ за регистрация на лек автомобил, издадена от началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Становища на страните:

Жалбоподателят Д. П. С. по подробни съображения в жалбата, в съдебно заседание и писмени бележки намира заповедта за незаконосъобразна.

Ответникът - Началникът на ОПП при СДВР оспорва жалбата, като излага съображения, че е неоснователна и недоказана.

Факти по делото:

На 10.01.2013г. Д. П. С. закупува от [фирма] лек автомобил марка „М.”, модел „Е.”, рама № 4АЗАК24Х7Е070592 и номер на двигател 4G69MT1101, което е видно от приложения договор и фактура за покупко продажба. (л.59 и сл.). На същата дата 10.01.2013г. автомобилът е представен в отдел „Пътна Полиция“ СДВР за първоначална регистрация от собственика С..

За да откаже регистрацията ответникът взема предвид следното: Съгласно удостоверение МІ 13 008/30.01.2013г. на [фирма] е видно, че посоченият автомобил е бил обект на служебне интерес от 04 РУП-СДВР по преписка № 25391/2012г. Изследван е допълнително номера на рамата на автомобила чрез допълнителна тройна трасологична експертиза на VIN – номера на превозното средство. С писмо вх.№ Я-8070/12.02.2013г. по описа на ОПП, като заключението е следното“В представения за изследване лек автомобил марка „М.”, модел „Е.”, с временен регистрационен

номер 003B684 се установи механично въздействие върху метална табела със съдържание на номер на рама 4АЗАК24Х7Е070592 и механично въздействие върху главите на закрепващите нитове към нея, което е признак за интервенция в номера на рамата на инкриминирания автомобил“. Няма промяна в съдържанието на номера на двигателя 4G69MT1101. На 08.02.2013г. е извършен оглед в отдел „Пътна полиция“ СДВР от комисия, при който се установява, че съществува табелка с номер на рама, занитена на таблото под предното панорамно стъкло със съдържание 4АЗАК24FX7Е070592. Съществува стикер, дублиращ видимото съдържание на номера на рамата 4АЗАК24FX7Е070592, който се намира залепен на предна лява колонка, на който е отбелязана датата на производство на автомобила – март 2007г. Не са открити други номера, които да дублират номера на рамата. Номерът на двигателя 4G69MT1101 е оригинален, стандартен за марката и модела. Посочен е че съществува съответният номер на скоростната кутия. Основният цвят е оранжев. В констатациите на заповедта е посочено, че не е установен автентичният номер на рама, поставен от производителя. Поради това и като взема предвид, че поставеният от производителя автентичен идентификационен номер на рамата не е установен, на основание чл.143, ал.3 от ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000г. на Министъра на вътрешните работи за регистрацията, отчета пускането в движение и спирането от движение на МПС и ремаркетатата, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства ответникът е отказал да регистрира лекия автомобил на жалбоподателя.

Установява се по делото, че посоченият автомобил е бил закупен като нов на 27.10.2007г. в САЩ от първия собственик Е. Ч., който е разпитан по делото като свидетел. Ч. разказва как закупил колата в САЩ на негово име от дилър на М., като получил всички документи за колата – талон на колата, първоначална регистрация в САЩ, фактурата от дилъра, които предоставил на КАТ и на жалбоподателя. След 3 години я продал на Е. Х., на вноски. През 2011г. влязла в Б. на името на Х.. Тъй като е американска колата има тест за съответствие с европейските стандарти, искали съответна сума за такъв и затова колата била дадена на автокъща „С.“. Там престояла около година, поради спад в пазара на коли, след което се появил жалбоподателя като купувач и поискал продажбата да е чрез автокъщата. При опит за регистрация от автокъщата имало отказ през 2012г. и колата е задържана. Колата не била излизала от контрол след задържането ѝ. Свидетелят заявява, че не разбира защо се мисли, че е сменен номера, нямало логика на оригиналния двигател да се сложи шаси със сменен номер, който е същият по оригиналните документи. Номерът бил същият, с който я купил, документите са негови, същият номер е на шасито, който го пише и на табелката на автомобила.

Видно от цитираното в заповедта удостоверение № МІ 13 008 (л.78) се препраща към следния отговор (л.20) – „Автомобил марка „М.“, модел „Е.“, с номер на 4АЗАК24FX7Е070592 е произведен на 12.03.2007г. за САЩ. В процеса на производство, в автомобила са заложили следните основни характеристики: Б. двигател тип 4G 69 с номер МТ 1101, предавателна кутия с номер DN 4239, цвят на купето – „S. О.“, перла, код на цвета на купето – М03. В процеса на производство, на посочения модел се поставят следните идентификационни елементи: - номер на рама, набит върху дясната част на напречната греда под челното стъкло в двигателния отсек; - табелка с номер на рама, поставена в горния ляв ъгъл на арматурното табло, видна от челното стъкло; - информационна табелка с данни за автомобила, поставена

в долната част на дясна „Б“ колона, видна при отворена врата на пътника до шофьора. Сочи, се че тест на електронните блокове в автомобила може да се извърши във всеки техен сервиз.

Съгласно служебна бележка от Р. корпорация Е. от 09.02.2013г.(л.21) е изведена каталожна информация за автомобила от официалния каталог на производителя при представителя на марката: по американски стандарт номерът на шасито не е щампован върху рамата на автомобила, наличен само върху аналог на евротабела с информация за автомобила в отсека под челното стъкло. Посочен е номер на рама 4АЗАК24FX7Е070592 и са описани код на двигателя, номер на скоростна кутия, дата на производство, цвят, характеристики.

Приложен е протокол № 181-Е/2013г. от 07.02.2013г. за извършена тройна трасологична експертиза (л.83 и сл.). Поставена е задача има ли промяна в съдържанието на номера на рамата на представения за изследване лек автомобил марка „М.“, модел „Е.“, с временен регистрационен номер 003В684. Заключение е „В представения за изследване лек автомобил марка „М.“, модел „Е.“, с временен регистрационен номер 003В684 се установи механично въздействие върху метална табела със съдържание на номер на рама 4АЗАК24FX7Е070592 и механично въздействие върху главите на закрепващите нитове към нея, което е признак за интервенция в номера на рамата на инкриминирания автомобил. Няма промяна в съдържанието на номера на двигателя на инкриминирания автомобил, който е: 4G69 MT1101.“

По делото са представени талон на колата, първоначална регистрация в САЩ, фактурата от дилъра, в които посоченият № на рама навсякъде е 4АЗАК24FX7Е070592.

Видно от писмо на началника на 04 РУ Полиция СДВР от 08.11.2012г. (л.77) преписката във връзка с процесния автомобил преминава в архив поради липса на достатъчно данни за реализирано престъпление по смисъла на НК.

При административното обжалване жалбата срещу отказа е приета за неоснователна от директора на СДВР с писмо рег.№ я 19813 от 01.04.2013г. (л.32).

Жалба до съда е подадена на 04.04.2013г.

Правни изводи на съда:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 12 от ППЗМВР и чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства са съответните структурни звена "Пътна полиция" при Столична дирекция "Полиция" или областните дирекции "Полиции" по постоянния адрес на собственика. В процесния случай административният акт е издаден от началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР, което означава, че е спазено изискването за материална компетентност на административния орган.

Съдът не констатира и нарушения относно формата на акта – същият съдържа изискуемите към административния акт реквизити, фактически и правно е мотивиран. Не се забелязва при контрола за законосъобразност и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват отмяната на акта. Не се споделя възражението на жалбоподателя за негодност като доказателствено

средство на заключението по съдебно-трасологична експертиза. Допустимо е събирането му в административното производство и същото става част от административната преписка.

При издаването на отказа за регистрация на превозното средство, собственост на жалбоподателя обаче е допуснато нарушение на материалния закон. Отказът е основан на разпоредбата на чл. 143, ал.3 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Не се установява по делото визираната в заповедта хипотеза на цитираните като основание правни норми.

Според посочената от ответника като правно основание на отказа разпоредба на чл. 143, ал.3 от ЗДвП пътно превозно средство (ППС) с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер (ИН), поставен от производителя. Чл. 7, ал.1 от посочената наредба предписва, че превозните средства, на които не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер (VIN), не се регистрират.

В случая от една страна не се установява ППС да е с подправен, заличен или повреден идентификационен номер. Включително и приложената експертиза по делото (л.85) заключава за наличие на въздействие върху металната табела (повърхността ѝ и черното на цвят покритие) и основата на главата на нитовете, не и върху самият ИН, върху съдържанието му. Както отбелязва и жалбоподателят в писмените си бележки експертите не дават отговор на въпроса "има ли промяна в съдържанието на номера на рамата на представения за изследване лек автомобил ..". Действително при прочита на заключението в него не се посочва, че е налице промяна в самия ИН на автомобила, констатацията е за интервенция върху табелата и нитовете. Поради това не може да се заключи, че се касае за подправен, заличен или повреден ИН, а само за механично въздействие върху носителя му, което не е равнозначно на повреждане на самия номер, който очевидно е изцяло четим, разчетен и от вещите лица (сн.6 от заключението). Съдът споделя довода на жалбоподателя за доказателствената тежест в този случай – това, че идентификационният номер е подправен, заличен или повреден и заради това не може да се установи, е в доказателствена тежест на регистриращия превозното средство орган. Ответникът не е установил такъв резултат от забелязаната интервенция - подправяне, заличаване или повреждане на ИН, нито е уточнил кой точно.

От друга страна е установен автентичният ИН на процесния автомобил. Съгласно служебна бележка от [фирма] от 09.02.2013г.(л.21) е изведена каталожна информация за автомобила от официалния каталог на производителя при представителя на марката: по американски стандарт номерът на шасито не е щампован върху рамата на автомобила, наличен само върху аналог на евротабела с информация за автомобила в отсека под челното стъкло и е посочен номер на рама 4A3AK24FX7E070592, който съответства на този на автомобила, вкл. снимките в заключението (л.85, сн.6). В този смисъл, дори и да се приеме, че интервенцията сама за себе си е равнозначна на някоя от трите хипотези на чл.143, ал.3 от ЗДвП – подправяне, заличаване или повреждане на идентификационния номер на ППС (което не е правилно тълкуване и прилагане на закона), то предвид установяване на автентичния ИН, поставен от производителя чрез данните от официалния каталог на производителя за този автомобил, отпада пречката за регистрирането му.

Предвид горното не се установи по делото наличие на хипотезата на чл.143, ал.3 от ЗДвП, поради което отказът, основан на такава е незаконосъобразен.

Що се отнася до цитираната разпоредба на чл.7 ал. 1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР прав е жалбоподателят, че предпоставките на законовата норма, при която се отказва регистрация на автомобил не могат да се дописват в подзаконовия акт по прилагането му. Посочената разпоредба следва да се тълкува само в контекста на основанието на закона - чл.143, ал.3 от ЗДвП - невъзможност да се установи ИН поради подправяне, заличаване или повреждане на ИН, докато се установи автентичния ИН. А такава хипотеза както се посочи вече не е налице в случая.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният отказ за регистрация на ППС е издаден при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, поради което по основателната жалба на Димитър П. С. следва да се отмени и предвид естеството акта, който следва да се издаде по искането за регистрация и процедурата по Наредба № I-45 от 24 март 2000г., в хипотеза на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на органа за процедиране на искането за регистрация при съобразяване със задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с решението. На основание чл.174 от АПК следва да се определи срок за изпълнение на съдебното решение - 14 дни от получаване на преписката.

При този изход на спора, при наличието на направено от жалбоподателя искане за присъждане на разноски и доказването на такива със съответните документи по делото, на основание чл. 143, ал. от АПК такива следва да му бъдат присъдени. Ответникът чрез юридическото лице СДВР следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 1460 лв., представляващи 10 лв. внесена държавна такса (л.2) и 1450 лв. платено в брой адвокатско възнаграждение (договор за правна защита на л.103 по делото).

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд - София град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. П. С. Заповед № 401/27.02.2013г. за отказ за регистрация на ПС, издадена от началник отдел „Пътна полиция” при СДВР.

ИЗПРАЩА преписката на началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР за произнасяне по искането на Д. П. С. за регистрация на лек автомобил марка „М.”, модел „Е.”, рама № 4АЗАК24FX7E070592 и номер на двигател 4G69MT1101, съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в решението.

ОПРЕДЕЛЯ 14 - дневен срок за издаване на съответния акт по искането за регистрация, считано от получаване на преписката при органа.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. П. С. с ЕГН [ЕГН] разноските по делото в размер на 1460 лв. (хиляда четиристотин и шестдесет лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)